

MYRIAM:
'Kinderen zijn tijdens het toernooi alleen maar bezig met plezier maken en de medaille die ze na afloop krijgen.'

Myriam organiseert jaarlijks het Geef Down De Toekomst-toernooi

'Die grote glimlach van de kinderen vind ik het mooiste wat er is'

Op 21 mei wordt voor de vijfde keer het Geef Down De Toekomst-voetbaltoernooi gehouden, een initiatief van Myriam (42) en haar man Frank, waarbij BN'ers de teams coachen. **"We maken er een feest van voor kinderen met én zonder Downsyndroom."**

Myriam: "Ik zal nooit vergeten hoe een jongetje hard juichend het voetbalveld over rende nadat hij gescoord had tijdens een van de Geef Down De Toekomst-toernooien. Hij ging uit zijn dak alsof hij Marco van Basten was die zojuist het winnende doelpunt in een WK-finale had gemaakt. Op zo'n moment smelt ik. Geef Down De Toekomst is een toernooi waarbij kinderen met downsyndroom kunnen voetballen, samen met hun broertjes, zusjes en andere kinderen die het leuk vinden om mee

te doen. Ze worden gecoacht door bekende Nederlanders die de teams leiden en zelf ook meevoetballen. De sfeer is altijd fantastisch, het draait bij dit voetbaltoernooi echt om de kinderen. Zij zijn op dat moment alleen maar bezig met plezier maken en de medaille die ze na afloop krijgen. Deze dag leeft iedereen even in het moment, we maken er een feestje van voor de kinderen en hun ouders."

iets doen voor een ander

"Het idee voor dit toernooi is ontstaan vanuit de MF Foundation, de stichting die mijn man Frank en ik samen hebben opgericht om onze goede-doelenprojecten in onder te brengen. We vinden het allebei belangrijk om naast ons werk - ik run een interieurontwerpbureau

en Frank houdt zich bezig met vastgoed - iets voor de wereld te betekenen. Bovendien is het een goed voorbeeld voor onze zoons van veertien en elf. Zij zijn gezond, wonen in een mooi huis en hebben elke dag te eten. We willen laten zien dat niet iedereen het zo goed heeft als zij hebben. En dat je, ook al is het soms een druppel op een gloeiende plaat, zelf iets kunt doen om het leven voor een ander net wat mooier te maken.

De goede doelen waarvoor we ons inzetten, raken ons op een of andere manier. Zo doen we veel voor mensen met MS, aangezien mijn vader deze ziekte heeft. Ook zijn we bezig met een groot project om de neushoornsterfte in Zuid-Afrika tegen te gaan. Dit gaat ons aan het hart, omdat we daar met eigen ogen hebben gezien hoezeer stropers het op de neushoorns hebben gemunt. Het project voor kinderen met het syndroom van Down kwam min of meer vanzelf op ons pad. In mijn directe omgeving zijn er geen mensen met down, maar mijn vader had vroeger een huifkar met pony's en maakte als vrijwilliger geregeld ritjes met gehandicapte kinderen. Ik ging vaak mee en vond het de gewoonste zaak van de wereld dat deze jongens en meisjes erbij hoorden. Dus toen Frank en ik

een vrouw ontmoetten die bezig was een stichting voor kinderen met downsyndroom op te richten, besloten we met haar mee te denken over een manier om publiciteit te genereren. Al snel was het idee van een voetbaltoernooi geboren. Want als er iets is wat kinderen verbindt, dan is het sport."

Een en al vrolijkheid

"De eerste keer vond het toernooi plaats bij De Toekomst, het sportcomplex van Ajax. Humberto Tan deed de aftrap en ook andere BN'ers, zoals Hans van Breukelen, Richard Witschge en Sebastiaan Labrie, hielpen die dag mee. Na afloop was iedereen zo enthousiast, dat veel vrijwilligers en kinderen zich meteen aanmeldden om het jaar erna weer mee te doen. Inmiddels is het evenement zo'n begrip, dat het oefenterrein van Ajax te klein is geworden. Daarom hebben we het toernooi twee jaar geleden verplaatst naar de velden van het Ronald McDonald Centre in Amsterdam-Noord. Er kunnen 250 kinderen meedoen, maar vaak hebben we veel meer aanmeldingen. Uiteraard hebben kinderen met down voorrang, maar in principe zorgen >

'Gezelligheid, plezier, een dag in het moment leven... Dáár draait het om'

we voor een goede mix: kinderen met én zonder down, groot en klein en van verschillende leeftijden.

Er bestaan nog steeds veel vooroordelen over kinderen met downsyndroom. Dit evenement geeft een beeld van hoe het kán zijn als mensen wat minder zwart-wit zouden

'Kinderen met én zonder down lopen samen de polonaise, heel leuk'

denken. Iedereen speelt heel leuk met elkaar, kinderen met én zonder down lopen samen de polonaise. Het is een vrolijke dag, waarbij het vooral draait om gezelligheid. Natuurlijk is er ook competitie, maar winnen is niet het belangrijkste."

Aanstekelijke puurheid

Het is ook erg leuk om te zien hoe goed de meeste BN'ers met de kinderen omgaan. Hoewel ze allemaal een volle agenda hebben, maken ze toch tijd vrij voor dit toernooi. Veel kinderen hebben geen idee dat ze met beroemdheden aan het voetballen zijn, dat levert soms grappige situaties op. Vorig jaar wilde Marco Borsato bijvoorbeeld een kindje op schoot nemen voor een foto, maar het jochie trok zich woest los. Ja, dat is óók down:

MYRIAM:
"Frank en ik voetballen altijd zelf mee."

Actrice **Jasmine Sendar** (38) is ambassadrice van het toernooi en doet dit jaar voor de vijfde keer mee als teamcaptain.

<p>"Behalve Corky uit <i>Life goes on</i>, een tv-serie waar ik als kind vaak naar keek, kende ik niemand met het syndroom van Down. Juist daarom vond ik het interessant om mee te doen aan dit toernooi: ik was nieuwsgierig en wilde graag meer over deze kinderen weten. Na die eerste keer was ik meteen verkocht, we hadden zo veel lol! Eén jongetje wilde de hele tijd 'verliefd' mijn hand</p>	<p>vasthouden, een ander riep keihard over het veld dat 'ie moest poepen. Mijn zoontje Sol van tien heeft vorig jaar voor het eerst meegedaan. In het begin vond hij het best spannend, hij wist niet goed wat hem te wachten stond. Ik gaf hem wat tips,</p>	<p>zoals dat winnen niet belangrijk is. Hij deed het die dag fantastisch en vroeg na afloop meteen of hij mooi of gezond is, is niet belangrijker dan een ander. Ik denk dat we juist veel van mensen met down kunnen leren, ze zijn zo vrolijk en puur in hun emoties. Elk jaar kijk ik weer uit naar deze dag, ik word zo blij als ik die koppies zie."</p>	<p>samenleving horen, en dat ze normaal behandeld willen worden. Tegenwoordig gaat iedereen zo snel af op uiterlijk, maar iemand die mooi of gezond is, is niet belangrijker dan een ander. Ik denk dat we juist veel van mensen met down kunnen leren, ze zijn zo vrolijk en puur in hun emoties. Elk jaar kijk ik weer uit naar deze dag, ik word zo blij als ik die koppies zie."</p>
---	---	---	--

'NA DAT EERSTE TOERNOOI WAS IK VERKOCHT, WE HADDEN ZÓ VEEL LOL'

als een kind ergens geen zin in heeft, laat hij dat vaak duidelijk te merken."

"Frank en ik voetballen zelf ook altijd mee, we krijgen er zo veel energie van! Ook onze zoons zijn elk jaar van de partij, zij vinden het inmiddels net zo geweldig als wij. Natuurlijk hebben ze er een beetje aan moeten wennen. Veel kinderen die niemand kennen met down vinden het in het begin soms een beetje eng. Dat is ook niet raar, want ze weten niet wat ze kunnen verwachten. Juist door gewoon samen te spelen, leren ze dat er niets is om bang voor te zijn.

'Mijn ultieme droom? Dit toernooi in het Olympisch Stadion houden'

Bij kinderen met down is het vaak alles of niets: ze zijn bijvoorbeeld enorm blij of intens verdrietig, niets ertussenin. Die puurheid is ook voor kinderen zonder down aanstekelijk. Nu lacht mijn jongste erom als een grote jongen in zijn enthousiasme met zijn volle gewicht boven op hem springt, en neemt mijn oudste gerust een klein meisje aan de hand om haar moeder te zoeken. Als ik dat zie, voel ik me trots.

Dat we dit jaar alweer vijf jaar bestaan en steeds meer mensen bereiken, vind ik waanzinnig. Misschien kunnen we ooit wel doorgroeien naar het Olympisch Stadion in Amsterdam, dat is mijn ultieme doel. Maar ook als het altijd blijft zoals het nu is, ben ik gelukkig. De grote glimlach die je tijdens zo'n dag op de gezichten van de kinderen ziet, is voor mij het mooiste wat er is."

REAGEREN?

Organiseer jij zelf ook een bijzonder evenement of wil je reageren op dit verhaal? Praat mee op Vriendin.nl/forum of mail jouw verhaal naar post@vriendin.audax.nl.

Joyce Heere is moeder van Mauro (7) en Romy (5). Ook zij zijn er dit jaar voor de vijfde keer bij, als deelnemers.

"Heel eerlijk? Als ik vooraf had geweten dat Romy het syndroom van Down had, was ze nooit geboren. Tijdens mijn zwangerschap ging ik door een moeilijke periode, ik stond er helemaal alleen voor. De zorg voor een kind met down leek me een te grote belasting voor mezelf en mijn zoon. Nu ben ik zó blij dat de artsen het toen niet hebben gezien. Het is namelijk lang niet zo zwaar als vaak wordt gedacht. Ja, Romy ligt best vaak in het ziekenhuis. Maar ondanks dat brengt ze enorm veel blijdschap met zich mee. Het is goed dat we kort na haar geboorte van dit voetbaltoernooi hoorden en zijn gaan kijken. Ik maakte me veel zorgen over de toekomst en was benieuwd naar wat ik kon verwachten als Romy ouder werd. Op het voetbalveld zag ik dat al die kinderen het enorm naar hun zin hadden en hoe leuk BN'ers met ze speelden. De kinderen hoorden er gewoon bij, dat deed me goed. Ik zag opeens de mooie kanten van

kinderen met down, ze zijn bijvoorbeeld óók blij als de tegenstander scoort. Dat heeft me zo geholpen. Nog steeds zijn we er elk jaar bij. Mauro heeft al een paar keer meegevoetbald, Romy mag dit jaar voor het eerst meedoen. Voor de kinderen is deze dag fantastisch: hier vallen ze niet op, worden ze

'DEZE DAG HEEFT ME GEHOLPEN DE MOOIE KANTEN VAN DOWN TE ZIEN'

niet aangestaard. Maar ook voor de ouders is het altijd een topdag. Er zijn natuurlijk meer evenementen voor 'lotgenoten', maar meestal gaat het daar over de strijd voor erkenning van down en actuele onderwerpen, zoals de NIPT-test, waarmee al vroeg in de zwangerschap kan worden gezien of een baby down heeft. Bij dit toernooi draait het een hele dag alleen maar om lol maken, de rest is even niet belangrijk."

KOM KIJKEN!

Dit jaar bestaat Geef Down De Toekomst vijf jaar en dat moet natuurlijk gevierd worden met een extra groot feest. Veel BN'ers die er afgelopen jaren bij waren, zijn ook deze keer weer van de partij. Naast Jasmine Sendar zijn dat bijvoorbeeld Jochem van Gelder, Hans van Breukelen, Koert-Jan de Bruijn, Sascha Visser en Juvat Westendorp. Het toernooi, dat volledig wordt gesponsord (van T-shirts en broodjes tot de locatie), vindt plaats op 21 mei. Aanmelden is helaas niet meer mogelijk, maar komen kijken als supporter kan natuurlijk wel. Kijk voor meer info op www.gddt.nl.

